

نفر به نفر

هومن جعفری
روزنامه‌نگار ورزشی

یاد آن روز ناهار...

هنوز یاد آن روز می‌افتم که کامرون با سوییس بازی داشت و یک-هیچ باخت. با همسرم رفته بودیم بیرون برای ناهار. تنها روز تعطیل بود و فرصتی برای فرار از زندگی. تلویزیون روشن بود. کامرون یک گل عقب بود. دو تایمان دعا می‌کردیم کامرونی‌ها گل بزنند. پیش دلمان می‌گفتم: این بندگان خدا مگر در زندگی‌شان چقدر شادی و حال خوب دارند؟ حیف است حذف شوند. حداقل مردم‌شان کمی شادتر شوند. خوب نشد! دعای وقت ناهار ما به جایی نرسید اما برای تک‌تک بازی آفریقایی‌ها چنین حسی داشتم. برد شکم سیرهای اروپایی چه سودی داشت؟ حتی برد کره و ژاپن اینقدر حال نداد. شکم‌شان سیر است. دنیا را همه رقمه فتح کرده‌اند. یک بخش از فوتبال باید برای فقیر پاپتی‌ها باشد که روحیه‌ای بگیرند، حالشان خوب شود. بعد از قرنی یک مقدار بدبختی یادشان برود. دو تیم که از آفریقا بالا رفتند، حالم کمی بهتر شد. یکی سنگال و دومی مراکش. سنگال زوروش به انگلیس نرسید اما مراکش چه سری از اسپانیا برید! حالا آنها به یک‌چهارم نهایی راه پیدا کرده‌اند و باید با پرتغال بازی کنند. من دلم برای مراکشی‌ها شاد است. حالا درست است وضعیتشان از عمده کشورهای آفریقایی بهتر است ولی ده و روستا و شهر کوچک زیاد دارند. زمین خاکی هم دارند و بچه‌هایی که از صبح تا شب توی خیابان فوتبال بازی می‌کنند. من دلم برای شادی آنها شاد است. من دلم برای این شاد است که بعد از چنین درختی، چقدر حال مردمان‌شان بهتر می‌شود. من هیچ وقت مراکش نرفته‌ام. ایرادی دارد برایشان خوشحال شوم؟ بین همه تیم‌هایی که به این مرحله رسیده‌اند من دلم با آنهاست. می‌دانم شاید شانس برای بالاتر رفتن نداشته باشند اما مگر برابری فرقی دارد؟

شیرهای اطلس، طعمه تازه می‌خواهند

سینا فتوت

روزنامه‌نگار ورزشی

حضور در مرحله یک‌هشتم نهایی شده بود اما مغلوب تیم ملی فوتبال آلمان غربی شد ولی این بار تیم شایسته ولید الرکراکی طلسم را شکست و با کنار زدن ماتادورها به یک‌چهارم رسید.

این چهارمین حضور قاره سیاه در این مرحله از جام جهانی است. شیرهای اطلس همچنین چهارمین تیم آفریقایی هستند که گام به مرحله یک‌چهارم نهایی خواهند گذاشت. پیش از این کامرون در جام جهانی ۱۹۹۰، سنگال در جام جهانی ۲۰۰۲ و غنا در جام جهانی ۲۰۱۰، موفق به

حضور در یک‌چهارم نهایی شده بودند اما مراکش به این قانع نیست. آنها می‌خواهند به پیشروی ادامه دهند تا نخستین تیم قاره سیاه باشند که به مرحله بعدی می‌رسد. دستاوردی باشکوه که هیچ آفریقایی تا به حال به آن نرسیده. شیرهای اطلس طعمه تازه می‌خواهند. پرتغال می‌تواند یک طعمه لذیذ در مسیر تاریخ سازی باشد.

روایت یک انتقام عاشقانه

گازا بلانکا به وقت دوحه

سعید آقایی

روزنامه‌نگار ورزشی

همیشه تازه ماند. در فرهنگ مراکش از جنگ تطوان به‌عنوان یک نقطه عطف تاریخی یاد می‌کنند که حتی غرامت صد میلیون پرتوایی نیز اندکی از آلام این شکست را برای کشور عشاق‌پیشه آفریقا نکاسته. اما این بار فوتبال دوباره استعاره‌ای از زندگی شد. آنجا که در یک مبارزه تمام عیار در اجوکیشن سیتی به‌ترین شکل از اسپانیای بزرگ گرفت تا تمامی حساب‌های قبلی را با همسایه اشغالگر یکجا تسویه کند. این انتقام بی‌تردید بهترین کیفیت ممکن را داشت؛ انتقامی به سبک بین‌المللی که همه دنیا آن را دیدند و بابتش مغربی‌ها را تحسین کردند؛ یک تسویه حساب بدون خونریزی و بدون هزینه؛ تسویه حساب با پیرنگی عاشقانه و دوست داشتنی. عشق بازی در میانه یک مستطیل سبز که چشم‌ها را به خود خیره کرد تا این بار کازابلانکا را در قلب دوحه به نظاره بنشینیم.

کتابه‌آمیز اینکه نقش اول این نمایش یک اسپانیایی بود. یاسین بونو مرد

شماره ۱ مراکشی‌ها که نقش اول نمایش انتقام بود و با یک نقش آفرینی تمام عیار اسپانیا را کشت. ستاره‌ای که تمام سال‌های اخیر در اسپانیا بی‌تخته کرده و در این سرزمین نام خود را پرآوازه ساخته. ستاره‌ای که یک دور کامل در اسپانیا و لالیگا زده؛ از اتلتیکو مادرید تا ساراگوسا گرفته تا خیرونا و حالا سویا. یک غریبه آشنا برای اسپانیایی‌ها که ۱۲۰ دقیقه تمام برابر ماتادورها ایستادگی کرد و دست‌آخر این نمایش مه‌ورانه و زیبا را با تردستی در قمار پناهایی کامل نمود تا اسپانیا را با دستهایش از جام بیرون کند. یاسین بونو حالا قهرمان اول مراکش است. مردی که در نقش یک ژنرال پرچمدار نمایش انتقام بود تا کشورش بعد از ۱۵۰ سال تمامی حساب‌های کهنه قدیمی را یکجا با همسایه شمالی صاف کند. مراکشی‌ها حالا خوشحال‌ترین مردمان روی زمین هستند؛ کشوری که انتقام را به زیباترین شکل ممکن تعریف کرد؛ عاشقانه‌ای در مستطیل سبز. کازابلانکا به وقت دوحه.

سنجاق الرکراکی به آسمان

آیسان سعیدی

روزنامه‌نگار ورزشی

برنامه الرکراکی در مغرب در فاصله کوتاه تا جام جهانی بازگرداندن اتحاد و تیم‌سازی بود که با بازگشت ستاره‌های مغضوبی چون زیاچ انجام شد.

مغرب با الرکراکی ابتدا در گروهی که بلزیک قابل قبول روی نیمکت مراکش کنار رفت و ولید الرکراکی کم نام و نشان روی نیمکت مغربی‌ها نشست. هیچکس تصور نمی‌کرد که الرکراکی بتواند کلونی پرحاشیه و از هم گسیخته مغربی‌ها را بدل به یک تیم متحد کند. الرکراکی از آن دست مراکشی‌هایی بود که در قلب اروپا و فرانسه به دنیا آمده بود اما سال‌ها پیراهن تیم ملی مراکش را بر تن کرد. با وجود این رزومه لاغر و بدون دستاورد او برای نشستن روی نیمکت مراکش بسیار ناچیز بود اما فدراسیون فوتبال این کشور ترجیح داد تا الرکراکی جای هلیلهودزیچ سرشناس را بگیرد که در سرشاخ دائمی با ستاره‌های بزرگ مراکش نظیر حکیم زیاش قرار داشت. مهم‌ترین

یک سال قبل وقتی وحید هلیلهودزیچ سرمربی وقت مراکش با وجود کارنامه قابل قبول روی نیمکت مراکش کنار رفت و ولید الرکراکی کم نام و نشان روی نیمکت مغربی‌ها نشست. هیچکس تصور نمی‌کرد که الرکراکی بتواند کلونی پرحاشیه و از هم گسیخته مغربی‌ها را بدل به یک تیم متحد کند. الرکراکی از آن دست مراکشی‌هایی بود که در قلب اروپا و فرانسه به دنیا آمده بود اما سال‌ها پیراهن تیم ملی مراکش را بر تن کرد. با وجود این رزومه لاغر و بدون دستاورد او برای نشستن روی نیمکت مراکش بسیار ناچیز بود اما فدراسیون فوتبال این کشور ترجیح داد تا الرکراکی جای هلیلهودزیچ سرشناس را بگیرد که در سرشاخ دائمی با ستاره‌های بزرگ مراکش نظیر حکیم زیاش قرار داشت. مهم‌ترین

بیمه دعای پدر و مادر

محسن ذاکری

خبرنگار ورزشی

چرا مراکش به دور یک‌چهارم نهایی مسابقات جام جهانی صعود کرد؟ آنها چه رازی دارند؟ چه اتفاقی رخ داده که آنها به این مرحله صعود کرده‌اند در حالی که نباید این اتفاق برایشان رخ می‌داد! آنها در آستانه شروع جام جهانی سرمربی نامدار خود هلیلهودزیچ را برکنار کردند و با یک مربی بومی وارد این مسابقات شدند.

کمتر کسی برای آنها شانس قائل بود چرا که در گروه دشواری قرار داشتند که کرواسی و بلزیک

برای خودشان بلیت‌های صعود را رزرو کرده بودند. مراکش در بازی اول کرواسی را متوقف کرد، در بازی دوم چک محکمی به گوش بلزیک زد و در بازی سوم هم کانادا را از پیش رو برداشت! کمتر کسی فکر می‌کرد بلزیک از این گروه حذف شود و کمتر کسی حتی تصور می‌کرد مراکش صدرنشین این گروه شود اما شد!

آنها چیزی متفاوت دارند. اسپانیا را ۹۰ دقیقه مهار کردند و در پناهایی از سد این تیم هم گذشتند. شاید دعای خیر پدر و مادرهایشان کمک‌شان می‌کند چون سرمربی عاقل تیم والدین را به قطر برده. آنها در ورزشگاه هستند تا بازیکن‌ها یادشان بیاید برای چه چیزی به میدان می‌روند...

تیم بی‌ستاره، تاکتیک تاریخ گذشته!

ایمان گودرزی

خبرنگار ورزشی

اسپانیا به قهرمانی در جام جهانی ۲۰۲۲ امیدوار بود، اما آنها در همان مرحله‌ای که در سال ۲۰۱۸ حذف شده بودند، دقیقاً به همان شیوه و در ضربات پناهایی شکست خوردند و از جام کنار رفتند. این بار لاروخا پس از ۹۰ دقیقه بدون گل و سپس ۱۲۰ دقیقه در ضربات پناهایی با نتیجه ۳-۰ صفر مغلوب مراکش شد. از روزی که لوئیژ انریکه

لیست نهایی تیم ملی را برای جام جهانی اعلام کرد، انتقادات زیادی به آن وارد شد. لیستی با بازیکنان جوان و جویای نام و بازیکنان کهنه‌کاری که در هیچ باشگاهی ستاره به حساب نمی‌آمدند. در واقع اسپانیا بدون هیچ ستاره‌ای انتظار داشت که قهرمان شود. معلوم نیست تا چه زمانی اسپانیا می‌خواهد با تاکتیک مالکیت توپ به مصاف حریفان برود اما به نظر می‌رسد تکی تاکا خیلی وقت است که منسوخ شده است.

چیز جز مالکیت نداشت و بازیکنانی که برای تعویض به کنار خط می‌آمدند هیچ کدام نشان‌دهنده چهره قهرمان بازی را نداشتند و در نهایت بدون اینکه یکی از بازیکنان موفق به گلزنی شوند، اسپانیا پناهایی را واگذار کرد و به خانه بازگشت.

این باخت به نوعی شاید پایان همکاری انریکه و لاروخا نیز باشد. ناکامی‌های بی‌پای اسپانیا نشان داده که نه تنها این تیم به تغییر نسل نیاز دارد بلکه باید به طور کامل بی‌خیال تکی تاکا منقرض شده نیز بشوند.

انریکه در بازی مقابل مراکش هیچ